

Haberler > Yazarlar > Ayşe BAYKAL > Şunu nezarete atalım da işimize bakalım...

Ayşe Baykal

Şunu nezarete atalım da işimize bakalım...

9 Şubat 2017

Yazdır Yazı Tipi

12 Ocak'ta astsubay oğlu gözaltına alınan ve "Cumhurbaşkanı'nın kapısına gitsem beni dinler mi?" diye ağlayarak bana telefon eden komşumu yazmıştım hatırlarsanız.

Herhangi bir yere başvurmadık ama sorgulama sonucunda müjdeli haber kısa sürede geldi ve komşumuzun oğlu serbest bırakıldı. Bugün de onun yaşadıklarını, duygu ve düşüncelerini kendi ağzından yazacağım.

.....

Kaç yıllık askersin?

25 yıldır asker olarak ülkeme hizmet veriyorum.

Neler yaşadığını anlatır mısın?

Askeriye'de çalışırken jandarmalar geldi. "FETÖ soruşturması kapsamında hakkınızda kuvvetli bir delil

Askeriye de çalışırken jandarmalar geldi. FETÖ soruşturması kapsamında hakkınızda kuvvetli bir delil var, sizi gözaltına alacağız.” dediler. Odamda ve evimde arama yaptılar. Yatak odamı dahi didik didik aradılar. En azından yatak odamı kadın görevliler arayabilirdi. aramasını kadın görevliler yapabilirdi. Bundan sonrası için buna dikkat edilmesini isterim. Çok rahatsız edici bir durum çünkü. Daha sonra da nezarete götürüldüm.

Gözaltında tutulduğun süreçte seni ne etkiledi?

Bir değil birçok şey beni derinden etkiledi. Nezarete girdikten sonra demir parmaklıkların üstüme kapanması, hiç kimsenin bir açıklama yapmaması... Bileklerime o soğuk bileziklerin takıldığı anı hiç unutamıyorum. Kelepçeli olarak hastaneye gitmem ve oradaki insanların bakışları çok zoruma gitti.

Sanırım beni yıkan şey, yıllardır birlikte çalıştığım arkadaşlarımın “Acaba ne yaptı?” bakışları oldu. Kimse bir soru bile soramıyor çünkü herkes korkuyor. “Şunu nezarete atalım da işimize bakalım.” gibi sözler duydu bu kulaklarım. Yaşadıklarım karşısında derinden etkilenmemek mümkün mü?

Nezarete ne kadar kaldın?

25 gün kaldım.

O 25 gün nasıl geçti?

İnsan nezarete iken çok düşünüyor... Bu kadar yıl hizmet ettiğim mesleğimde, en verimli olabileceğim bir zamanda neden böyle bir olay ile karşı karşıya kalıp, kara bir leke ile damgalandığımı düşündüm. “Ben bu vatana, toprağa ve bayrağa ne yaptım?” diye çok sordum kendime. Sonra Allah’a sığındım ve “Ben de, beni bu demir parmaklıkların arkasına koyanlar da bayrak için canlarımızı veririz!” diye teselli ettim kendimi.

Nezarete senin durumunda olan başkaları var mıydı?

Vardı ve orada kendi yaşam ortamlarını kurmuşlar inanır mısınız? Gece namaza kalkıp dua edenler, oruç tutanlar, gözleri nemli ağlamamak için son ana kadar direnmeye çalışanlar...Çok zor bunlara şahit olmak.

Peki, ne ile suçlandığını öğrenebildin mi?

Evet. Şu an açıklamanın uygun olmayacağını düşünüyorum ama ne ile suçlandığımı öğrendiğim an “Bu kadar kolay, bu kadar basit mi bir insanın alınına kara lekeyi sürmek, vatan haini damgasını vurmak?” diye de çok öfkelen dim. İleride bu günlerimi anlattığım bir kitap yazmayı düşünüyorum, detaylı olarak yazacağım inşallah.

Gözaltı sürecini ailen nasıl atlattı?

Benim yaşadıklarım umurumda değil ama eşimin, annemin, babamın ve çocuklarımla akıttığı gözyaşları var. Kızım üniversite sınavına hazırlanıyor ve yaşadıkları onun geleceğini etkileyecek. Ailemin yaşadıklarının hesabını kim verebilir? Psikolojilerini kim düzeltebilir?

15 Temmuz’da vatandaşına kurşun sıkan askerler oldu, neden yaptılar sence?

Oncelikle tek kelimeyle vatan hainliği diyorum. Askerlikte bir kural vardır; verilen kanunsuz emir kesinlikle yapılmaz, eğer yapırsa sorumluluk tamamen yapan şahsa aittir.

Bunu yapanların ne Müslümanlıkla ne insanlıkla ilişkisi olamaz. Sen nasıl kendi insanına, kendi meclisine, kendi polisine ateş edebilirsin? Bunu kabul etmek veya bunlara hak vermek kesinlikle mümkün değildir.

Son olarak neler söylemek istersin?

Rabbim, bana “vatan haini” damgası yediğim o günleri tekrar yaşatmasın, canımı alsın ama yaşatmasın.

HER YERDE HÜRRİYET

DİĐER KANALLAR

[Facebook](#) [Twitter](#) [RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulařın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş